

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113216807
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6113216807.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Križanovej a z členiek senátu JUDr. Daniely Mašťalífovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej v právnej veci navrhovateľa 1/ F. K. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX, XXX XX G., zast. SKLEGAL, s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 10, 811 02 Bratislava, IČO: 35 973 161, v mene ktorej v konaní koná konateľ - advokát JUDr. Pavel Poliak a navrhovateľa 2/ S.. Z. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. I. XXX, XXX XX V., zast. SKLEGAL, s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 10, 811 02 Bratislava, IČO: 35 973 161, v mene ktorej v konaní koná konateľ - advokát JUDr. Pavel Poliak, proti odporcovi KOMPALA, a. s., so sídlom Skuteckého 23, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 43 844 103, zast. Krivak & Co, s. r. o., so sídlom Gajova 13, 811 09 Bratislava, IČO: 36 863 475, v mene ktorej koná konateľ - advokát JUDr. Martin Krivák, o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia odporcu zo dňa 21. 10. 2010, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cb/128/2013-107 zo dňa 15.10.2013, takto

rozhodol:

?

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cb/128/2013-107 zo dňa 15.10.2013 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 64Cb/128/2013-107 zo dňa 15.10.2013 návrh navrhovateľa o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia odporcu zo dňa 21. 10. 2010 zamietol. Navrhovateľov 1/ a 2/ zaviazal k náhrade trov konania odporcu vo výške 306,84 Eur. Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom zo dňa 18. 06. 2013 sa navrhovateľ 1/ a 2/ domáhali určenia neplatnosti Uznesenia č. 2 valného zhromaždenia spoločnosti odporcu, ktoré bolo prijaté na zasadnutí valného zhromaždenia spoločnosti odporcu dňa 21. 10. 2010 v znení: „Mimoriadne valné zhromaždenie spoločnosti KOMPALA, a. s., Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, udeľuje súhlas akcionárom Z. H., S.. Z. H., F.. K. H., F.. Z. L. so zriadením záložného práva na cenné papiere a to nasledovne:

- S.. Z. H. zriaďuje záložné právo v prospech záložného veriteľa V.. Y. K. na 2 ks akcií Emitenta KOMPALA, a. s. séria XX do čísla XX,

- F.. Z. L. zriaďuje záložné právo v prospech záložného veriteľa V.. Y. K. na 2 ks akcií Emitenta KOMPALA, a. s. séria XX, od čísla XX do čísla XX,

- F.. K. H. zriaďuje záložné právo v prospech záložného veriteľa V.. Y. K. na 1 ks akcií Emitenta KOMPALA, a. s. séria XX, číslo XX,

- Z. H. zriaďuje záložné právo v prospech záložného veriteľa V.. Y. K. na 5 ks akcií Emitenta KOMPALA, a. s. séria XX, od čísla XX do čísla XX“.

Súd prvého stupňa uviedol, že ku dňu 21.10.2010 navrhovateľ 1/ a 2/ boli akcionármi spoločnosti odporcu, keď navrhovateľ 1/ vlastnil 1 ks akcie emitovanej spoločnosťou odporcu, predstavujúcej 6,66 % podiel na spoločnosti odporcu a navrhovateľ 2/ vlastnil 2 ks akcií emitovaných spoločnosťou odporcu, predstavujúcich 13,33 % podiel na spoločnosti odporcu. V konaní teda nebolo sporné, že navrhovateľ 1/ a navrhovateľ 2/ ako bývalí akcionári akciovej spoločnosti odporcu sú aktívne legitimovaní na podanie návrhu na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia odporcu zo dňa 21. 10. 2010, ku ktorému dňu boli akcionármi obchodnej spoločnosti odporcu. Podaným návrhom sa navrhovatelia 1/ a 2/ domáhali určenia Uznesenia č. 2 valného zhromaždenia spoločnosti odporcu konaného dňa 21.10.2010. Súd prvého stupňa uviedol, že vzhľadom k tomu, že odporca sa bránil námietkou preklúzie uplatneného nároku, súd ex offa skúmal, či bola zachovaná lehota v priebehu ktorej možno podať návrh na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia súdom. Keďže táto lehota je zákonom kogentne ustanovená, pričom ide o lehotu prekluzívnu a teda jej márne uplynutie má za následok zánik práva domáhať sa takéhoto určenia na súde, skúmal jej včasné uplatnenie. Zákonná lehota na podanie návrhu na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia je 3 mesiace, pričom začiatok lehoty je ustanovený objektívne, a to od prijatia uznesenia valného zhromaždenia. V prípade keď valné zhromaždenie nebolo zvolané riadne, začiatok lehoty sa posudzuje taktiež objektívne a počíta sa odo dňa, keď sa oprávnená osoba mohla o uznesení dozvedieť. To znamená, že nie je rozhodujúce, kedy sa oprávnená osoba o uznesení skutočne dozvedela, ale rozhodujúci je deň, kedy sa objektívne o uznesení mohla dozvedieť. Ide teda o akceptovanie všeobecnej zásady, že začiatok lehoty určuje objektívna možnosť vykonania práva po prvý raz, nezávisle od subjektívnych okolností. V zmysle konštantnej literatúry a judikatúry oprávnená osoba má potom najčastejšie možnosť dozvedieť sa o prijatí uznesenia, platnosť ktorého chce napadnúť, na ďalšom valnom zhromaždení.

Súd považoval za preukázané, že návrh na začatie tohto súdneho konania bol doručený súdu dňa 18. 06. 2013, teda týmto dňom toto súdne konanie začalo (§ 82 ods. 1 O.s.p.), na základe čoho súd považoval za preukázané, že navrhovatelia svoje právo domáhať sa určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia uplatnili dňa 18. 06. 2013. Keďže predmetom tohto súdneho konania je určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti odporcu zo dňa 21. 10. 2010, je nesporné, že navrhovatelia svoje právo neuplatnili v lehote 3 mesiacov od prijatia napádaného uznesenia valného zhromaždenia. Navrhovatelia však pri uplatnení svojho práva vychádzali zo skutočnosti, že valné zhromaždenie nebolo zvolané riadne a pochybenia pri zvolávaní predmetného valného zhromaždenia potvrdil aj samotný odporca, resp. právny zástupca odporcu prítomný na pojednávaní konanom dňa 15. 10. 2013. Súd preto včasnosť uplatnenia práva navrhovateľov posudzoval podľa toho, kedy sa navrhovatelia o uznesení mohli dozvedieť a navrhovatelia uviedli, že o predmetnom uznesení valného zhromaždenia sa navrhovateľ 1/ dozvedel dňa 19. 03. 2013 a navrhovateľ 2/ dňa 23. 03. 2013. Z vykonaného dokazovania súd potom považoval za preukázané, že tak navrhovateľ 1/, ako aj navrhovateľ 2/, Zmluvu o zriadení záložného práva na cenné papiere - akcie, ktorých emitentom bola práve spoločnosť odporcu, uzatvorili dňa 21. 10. 2010, teda práve v deň, v ktorý malo byť prijaté aj napádané uznesenie valného zhromaždenia týkajúce sa práve udelenia súhlasu so zriadením záložného práva na cenné papiere - akcie spoločnosti odporcu. Súd považoval za preukázané, že listom zo dňa 26. 05. 2011 V.. Y. K. ako záložný veriteľ navrhovateľov informoval o výkone záložného práva na ich cenné papiere, ktorú skutočnosť v návrhu na začatie konania uviedli samotní navrhovatelia, pričom zo spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14C 47/2012 súd získal konštatovaný list adresovaný navrhovateľovi 1/. Ďalej súd považoval za preukázané, že dňa 21. 06. 2011 sa konalo ďalšie valné zhromaždenie spoločnosti odporcu, ktorého sa navrhovateľ 1/ a navrhovateľ 2/ ako akcionári riadne zúčastnili, ktorú skutočnosť súd považoval za preukázanú tak z notárskej zápisnice osvedčujúcej priebeh tohto riadneho valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti odporcu, ako aj z listiny prítomných akcionárov a programom tohto valného zhromaždenia bolo aj udelenie súhlasu valného zhromaždenia s prevodom akcií a vzdanie sa predkupného práva akcionárov, a to aj vo vzťahu k navrhovateľovi 1/ a navrhovateľovi 2/ práve z dôvodu výkonu záložného práva záložného veriteľa V.. Y. K. na akcie aj navrhovateľa 1/ a navrhovateľa 2/. Na základe uvedeného dospel súd prvého stupňa k záveru, že objektívne sa navrhovateľ 1/ a 2/ mohli o napádanom uznesení valného zhromaždenia zo dňa 21. 10. 2010 dozvedieť najneskôr na ďalšom valnom zhromaždení spoločnosti odporcu konanom dňa 21. 06. 2011, a teda svoje právo mali uplatniť do 3 mesiacov odo dňa 21. 06. 2011, t. j. do 21. 09. 2011, navrhovatelia však svoje právo uplatnili až dňa 18. 06. 2013. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľov 1/ a 2/ pre preklúziu uplatneného návrhu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania vo výške 306,86 Eur.

Proti rozhodnutiu podali odvolanie v lehote stanovenej v ust. § 204 ods. 1 O. s. p. navrhovatelia 1/ a 2/. V odvolaní uviedli, že názor súdu prvého stupňa, že si neuplatnili svoje právo domáhať sa neplatnosti uznesenia do 3 mesiacov odo dňa, kedy sa objektívne mohli o predmetnom uznesení dozvedieť a preto ich právo zaniklo nie je správny. Odvolatelia uviedli, že predmetné mimoriadne valné zhromaždenie odporcu zo dňa 21.10.2010 sa vôbec neuskutočnilo. Zápisnica z tohto valného zhromaždenia bola vyhotovená až následne a ak by sa aj konalo predmetné mimoriadne valné zhromaždenie odporcu dňa 21.10.2010, čo však jednoznačne odmietajú, navrhovatelia mali objektívnu možnosť dozvedieť sa o takomto valnom zhromaždení odporcu až v uznesení zo dňa 19.03.2013, resp. dňa 23.03.2013. Podľa názoru odvolateľov okresný súd nevenoval žiadnu pozornosť tvrdeniam navrhovateľov a nevykonal ani jeden z vyššie uvedených dôkazov, keď navrhli výsluch svedka S.. Z. Q., F. Z. L. na preukázanie skutočnosti, že valné zhromaždenie dňa 21.10.2010 sa vôbec nekonalo. Objektívna možnosť navrhovateľov dozvedieť sa o uznesení podľa záveru súdu prvého stupňa popierajú a odmietajú, pretože súd dospel nepochybne k nesprávnemu skutkovému zisteniu, ak z obsahu zápisnice z valného zhromaždenia vyvodil, že jedným z bodov programu bolo aj udelenie súhlasu valného zhromaždenia s prevodom akcií a vzdanie sa predkupného práva akcionárov a to aj vo vzťahu k navrhovateľom práve z dôvodu výkonu záložného práva záložného veriteľa V.. Y. K. na akcie aj navrhovateľa 1/ a navrhovateľa 2/. Podľa jej názoru len z účasti navrhovateľov na ďalšom valnom zhromaždení odporcu dňa 21.06.2011 nie je podľa ich názoru možné vyvodiť ich objektívnu možnosť dozvedieť sa o konaní valného zhromaždenia dňa 21.10.2010, alebo Uznesenie zo dňa 21.10.2010. Podľa jej názoru pri výklade ust. § 131 ods. 1 Obch. zákonníka, a to konkrétne možnosti objektívne sa dozvedieť o uznesení alebo konaní valného zhromaždenia je nevyhnutné vychádzať z toho, že oprávnená osoba musí mať takú objektívnu možnosť dozvedieť sa o uznesení valného zhromaždenia aby bola objektívne schopná podať žalobu o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia pre jeho rozpor so zákonom, spoločenskou zmluvou, alebo stanovami. Navrhovatelia nemali objektívnu možnosť dozvedieť sa o konaní zasadnutia valného zhromaždenia zo dňa 21.10.2010. Vzhľadom k tomu, že sú toho názoru že okresný súd nesprávne zistil skutkový stav navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrhu navrhovateľov vyhovie a prizná im trovy konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a rozhodnutie v napadnutých častiach výroku podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým zamietol návrh navrhovateľov 1/ a 2/ o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia odporcu zo dňa 21. 10. 2010 pre neuplatnenie práva v zákonom stanovenej 3 mesačnej prekluzívnej lehote.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že navrhovatelia 1/ a 2/ sa domáhali určenia neplatnosti uznesenia č. 2 valného zhromaždenia odporcu, ktoré bolo prijaté na zasadnutí neplatnosti valného zhromaždenia odporcu dňa 21.10.2010, podľa špecifikácie uvedenej v tomto uznesení. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovatelia si neuplatnili svoj návrh na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia odporcu zo dňa 21.10.2010 v zákonom stanovenej 3 mesačnej prekluzívnej lehote tak, ako ukladá ust. § 131 ods. 1 Obch. zákonníka. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že tak navrhovateľ 1/ ako aj navrhovateľ 2/ zmluvu o zriadení záložného práva na cenné papiere - akcie, ktorých emitentom bola práve spoločnosť odporcu uzatvorili dňa 21.10.2010, teda práve v ten deň, kedy malo byť prijaté aj napádané uznesenie valného zhromaždenia, týkajúce sa práve udelenia súhlasu so zriadením záložného práva na cenné papiere - akcie spoločnosti odporcu. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že objektívne sa mohli navrhovatelia 1/ a 2/ o napádanom uznesení valného zhromaždenia zo dňa 21.10.2010 dozvedieť najneskôr na ďalšom valnom zhromaždení spoločnosti odporcu, konanom dňa 21.06.2011 a teda svoje právo mali uplatniť do 3 mesiacov odo dňa 21.06.2011, t. j. do 21.09.2011. Vzhľadom k tomu, že navrhovatelia si uplatnili svoje právo na súde až dňa 18.06.2013, súd návrh navrhovateľov o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia odporcu konaného dňa 21.10.2010 zamietol.

Podľa ust. § 131 ods. 1 Obch. zákonníka každý spoločník, konateľ, likvidátor, správca konkurznej podstaty, vyrovnávací správca alebo člen dozornej rady môže podať návrh na súd na určenie neplatnosti

uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. Rovnaké právo má aj bývalý spoločník alebo konateľ, ak sa ho uznesenie valného zhromaždenia týka. Toto právo však zanikne, ak ho oprávnená osoba neuplatní do troch mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia alebo ak valné zhromaždenie nebolo riadne zvolané, odo dňa, keď sa mohla o uznesení dozvedieť.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ v danej veci nie je dôvodné. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že právo navrhovateľov 1/ a 2/ zaniklo preklúziou uplatneného nároku, pretože tak, ako správne konštatoval súd prvého stupňa, navrhovatelia 1/ a 2/ sa mohli o napádanom uznesení valného zhromaždenia zo dňa 21.10.2010 objektívne dozvedieť najneskôr na ďalšom valnom zhromaždení spoločnosti odporcu konanom dňa 21.06.2011. Z uvedeného dôvodu si teda mohli uplatniť svoje právo do troch mesiacov odo dňa 21.06.2011 a keď tak neučinili a svoj návrh si uplatnili na súde až dňa 18.06.2010, urobili tak po uplynutí 3 mesačnej prekluzívnej lehoty stanovenej v ust. § 131 ods. 1 Obch. zákonníka a z toho dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd nerozhodoval vzhľadom k tomu, že odporca nepodal návrh na rozhodnutie o trovách konania.

Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.